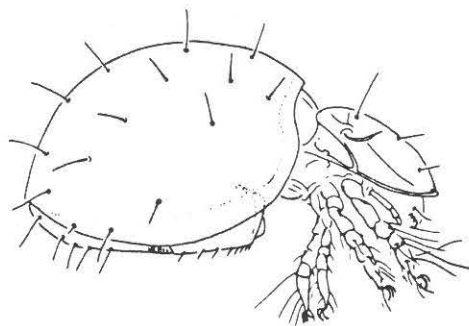

MOSMIJTEN

In Nederland komen een groot aantal verschillende soorten mosmijten voor, waarvan slechts enkele af en toe in min of meer grote aantallen in gebouwen worden aangetroffen. De bekendste daarvan zijn *Humerobates rostromellatus* Grandjean, *Phauloppia lucorum* Koch, *Scheloribates laevigatus* Koch en *Trichoribates trimaculatus* Koch, behorende tot de familie *Oribatidae*.

Uiterlijk en leefwijze

Mosmijten zijn zeer kleine, ronde, glanzende mijten, donker van kleur. De grootte ligt rond 1 à 1,5 mm lengte. In de praktijk komen ze onder min of meer gelijke omstandigheden voor als kogelvormige springstaarten waarmee ze gemakkelijk verward kunnen worden. De kogelvormige springstaarten zijn echter iets groter en hebben het vermogen om d.m.v. een vorkvormig springorgaan aan het einde van het achterlijf omhoog te springen. De mosmijten bewegen zich echter zeer traag, ze zijn met het blote oog soms niet van glimmende stofdeeltjes te onderscheiden.

Mosmijten treft men voornamelijk aan in de strooisellaag van de bodem, waar ze zich voeden met algen, schimmels en rottend blad. Men vindt ze echter ook op bomen, planten, rieten daken en daken met algengroei. Bij een gunstige temperatuur en hoge luchtvochtigheid kunnen mosmijten zich massaal ontwikkelen.

De ontwikkelingsduur b.v. bij *Scheloribates laevigatus* bedraagt 40-120 dagen bij 25° C en 100% relatieve luchtvochtigheid. De volwassen mijten zijn actief op zoek naar voedsel en schuilplaatsen, waarbij als een plotselinge verandering van de omstandigheden optreedt, zoals wanneer het vrij droog of vrij nat wordt, ze met grote aantallen gebouwen kunnen binnendringen. Dit verschijnsel duurt gewoonlijk niet langer dan enkele weken, maar kan in sommige gevallen een jaarlijks terugkerend gebeuren zijn. De overlast kan soms geruime tijd aanhouden.

Hinder

Mosmijten die in gebouwen worden aangetroffen, komen vaak binnen vanaf platte daken, vanuit rieten daken en dakgoten met bladafval, uit de strooisellaag in de tuin of uit bemoste bomen en klimplanten langs de gevel.

Enkele gevallen met ernstige overlast betroffen daken met gegranuleerde betonpannen, waarop in meer of mindere mate algengroei en mossen voorkwamen. Door de weinig dichte zolderaftimmering kwamen mosmijten hier in vrij grote aantallen binnen. Het aantal bij onze afdeling binnengekomen meldingen omtrent hinder betrof 25 in 1981 en 23 in 1982, waarvan resp. 20 en 15 in de maanden juni, juli en augustus.

Wering en verdelging

Om het optreden van mosmijten op platte daken en in dakgoten tegen te gaan, dient de waterafvoer zodanig te worden verbeterd, dat geen mos of algengroei meer optreedt, ook bladeren in de dakgoot dienen te worden verwijderd. In de tuin kunnen een te dikke strooisellaag, grote hopen dood blad en ook composthopen een ontwikkelingsbron zijn. Waar nodig kan een daarvoor toegelaten middel ter bestrijding van algen worden toegepast. Vooraf zou aandacht kunnen worden besteed aan het dichten van kieren en naden, waardoor mosmijten binnen kunnen dringen. Ook kan een nylonkous over een ventilatieopening mosmijten weren. Een verdelging van deze mijten met behulp van bestrijdingsmiddelen is weinig zinvol, indien de ontwikkelingsbronnen niet worden opgeruimd.

In huis kan men de mijten over het algemeen het beste met de stofzuiger verwijderen.